

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

Neděle Božího milosrdenství, 2. neděle velikonoční, cyklus A

„Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: "Pokoj vám! jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána." On jim však odpověděl: "Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím." Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Potom vyzval Tomáše: "Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící." Tomáš mu odpověděl: "Pán můj a Bůh můj!" Ježíš mu řekl: "Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili." Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.“ (Jan 20, 19-31)

Pomůcky: dostatečně velký obvaz, černý fix a polštářková náplast pro každé dítě

Děti, vzpomínáte si, co uviděli přátelé Pána Ježíše, když přišli k jeho hrobu, aby pomazali jeho mrtvé tělo vonnou mastí? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Našli prázdný hrob. Měli strach, protože vůbec nechápali, co se stalo.

Co jsme slyšeli v dnešním evangeliu? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Dozvěděli jsme se, že hned první den v týdnu Pán Ježíš své přátele navštívil. Otevřeli mu, když zaklepal? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Měli strach. Nikomu neotevírali, ale On prošel zamčenými dveřmi. Pozdravil je a oni se zaradovali!

Jeden učedník chyběl. Jak se jmenoval? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Jmenoval se Tomáš! Nechtěl uvěřit, že byl Pán Ježíš na návštěvě. Zemřel přece a byl pohřben. Přesto se nechal přesvědčit a příště se k nim přidal.

A co Pán Ježíš udělal? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Ukázal Tomášovi své rány! Kolik měl ran? (*dát dětem prostor, nehodnotit*)

Ale já tady povídám a vlastně bych potřeboval převázat svou ránu. Podívejte děti, tady na ruce mám zavázané zranění. Ale nedokáži si svou ránu převázat sám. Můžete mi někdo pomoci? (*katecheta ukáže svou zavázanou ruku a nechá si od dětí opatrně odvazovat obvaz*). Není vůbec jednoduché sáhnout někomu na ránu. (*Než děti z ruky odváží celý obvaz, vysvětlí katecheta, že ruku měl zavázanou proto, aby si děti vyzkoušely, že sáhnout někomu do rány není vůbec jednoduché. Pak*

rozdá dětem polštářkovou náplast) A nyní si vezměte každý jednu náplast a napište si na ni fixou větu „Pán můj a Bůh můj“ – slova, která řekl učedník Tomáš, když si měl sáhnout na Ježíšovy rány. (*Kdo to nezvládne, stačí, když si namaluje na náplast srdíčko*).
Běžte teď zpět do kostela a pak můžete svou náplast ukázat svým rodičům.